

Djurskydd i Östeuropa c/o Monica Ohlsson,
Erik Dahlbergsgatan 49, 115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3
Swish 123 182 3806

Rapport november 2021

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Nu är vi i mitten av november och det börjar bli dags för vårt årsmöte. Situationen med Corona har förbättrats, så vi tänkte ha vårt årsmöte i Zurich-huset, Linnégatan 5, den 14 december kl 18.00. Om situationen blir värre igen får vi ändra till zoom möte även denna gång. Meddela mig om ni vill vara med; monica@djurskyddiost.se eller min mobil 0733-573165.

Sankt Petersburg

Elena och hennes kollegor, i Baltic Animal Care, som vi har samarbetat med ända sedan slutet av 80-talet fortsätter idogt med sitt djurskyddsarbete i Ryssland. Man fokuserar inte enbart på att hjälpa hemlösa hundar och katter utan också på nöjesjakt med olika fångststationer och grymma jaktmetoder. Elena har bland annat ett kontaktnät av personer som hjälper henne genom att tipsa om när jägarna plågar djuren på fångststationerna. Elena har under åren organiserat ett flertal presskonferenser, för att få ut sitt budskap om vikten av djurskyddslagar och en annan respekt gentemot de vilda djuren i Ryssland. Det är ett samhälle som fortfarande präglas av en stark machokultur och jägarkåren backas upp av politikerna, som väldigt ofta själva är hängivna jägare.

Det har nyligen varit skrivelser i svensk media om hur fångar blir misshandlade och våldtagna av vakterna i ryska fängelser. Inom jägarkåren pågår en liknande brutalitet gentemot de vilda djuren, man jagar och dödar dem exempelvis i inhägnade områden så att de utsätts för väldigt mycket stress och inte har en chans att komma undan. Samtidigt utsätts journalister och djurskyddsaktivister för reella hot och anklagelser om att vara "utländska agenter", när de försöker att lyfta fram missförhållandena.

Trots att Ryssland är ett så pass stort land finns inte ett enda reservat för vilda djur som är utrotningshotade eller allmänt hotade. Detta är något som Elena har kämpat för i många år och efter det senaste, ryska parlamentsvalet har ett av partierna äntligen börjat arbeta med frågan om att ändra lagarna och etablera djurreservat i landet.

För ett par veckor sedan organiserade Elena en transport av en övergiven hund i den lilla staden Pusjkin. Hon lyckades få tag i några män med en bil, för att kunna transportera hunden till en veterinärklinik. Den var snäll men svår att fånga in i buren. Först dagen efter, när Elena tog dit BAC:s egna hundfångare lyckades hon transportera hunden till en veterinärklinik. Därefter har hon själv tagit hand om den hemma hos sig.

Vi vill också berätta om Mishka, som satt fastkedjad i en liten koja under tolv års tid, för att "vakta" ett grönsaksfält. Hunden fick bara mat var tredje dag och ägaren brydde sig inte om den överhuvudtaget. Men ägaren vägrade att släppa ifrån sig hunden och till sist bestämde sig Elena och hennes kollegor för att självsvåldigt ta den därifrån, det vill säga stjäla hunden. Byråkratin och ineffektiviteten från myndigheterna i Ryssland är så stor att det ibland blir enda utvägen för att hjälpa ett djur i nöd. De passade på när ägaren var bortrest, fick det att se ut som att hunden hade smitit, och i efterhand har Elena fått reda på att ägaren bara tyckte det var skönt att bli av med hunden. Nu bor den hemma hos en vän till Elena och åter fem gånger om dagen.

Det här var bara två enskilda exempel på olika räddningsinsatser, i själva verket så ingriper Baltic Animal Care varje dag, för att hjälpa övergivna djur i Sankt Petersburg och omgivande städer/byar på landet.

Det var inte så lätt att fånga in den stora hunden som Elena hittade i staden Pusjkin, där den ryska tsarens sommarresidens ligger.

Mishka där hon satt fastkedjad i tolv års tid.

Den 9 oktober var Baltic Animal Care med och arrangerade en rockkonsert i Sankt Petersburg, i syfte att kunna berätta om hur situationen för djuren ser ut i Ryssland. Elena ställde bland annat upp på en lång intervju i ett radioprogram. Man kan inte hålla demonstrationer längre i Ryssland, på grund av risken för fängelse, så det gäller att hitta alternativa tillvägagångssätt för att nå ut till allmänheten.

Från gatan i Pusjkin till tryggheten hemma hos Elena, en av många historier med ett lyckligt slut för en hemlös hund.

En av Baltic Animal Cares hundar, som är döpt till Khan, var i ett akut behov av en trimning av pälsen.

Bublik bor ute på landet och när han blev påkörd av en bil bad ägaren om hjälp med att ta hunden till veterinären, allt har gått bra.

För två år sedan hittade Elena hunden Bonny hemlös på gatan, och omplacerade henne till en trevlig tvåbarnsfamilj

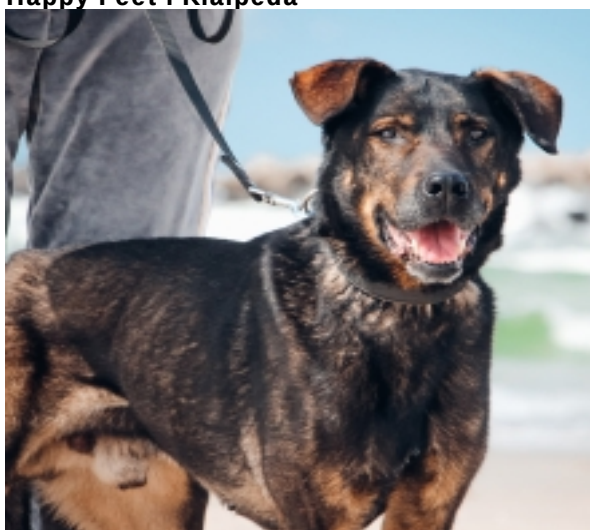
Elena hittade fyra valpar i dåligt skick, men nu är alla friska och har fått varsitt nytt hem. Här ser vi Nora, i sin nya trädgård.

Övergiven på en järnvägsstation, i ett bedrövt skick, hittade man schäfern Magda. Elena tog den till veterinärkliniken och härnäst väntar en plats på ett hem för pensionerade polishundar.

Litauen

Happy Feet i Klaipeda

Churchill

Ni kanske kommer ihåg hunden Churchill i hundhemmet Happy Feet i Klaipeda, som vi berättade om i förra fadderrapporten, och som en av volontärerna fann en morgon i svåra konvulsioner. Han har tack vare bidrag från er medlemmar kunnat genomgå omfattande undersökningar och är nu på bättringsvägen. Tack och lov var det inga problem med hjärnan och några tumörer har inte heller påträffats. Det är epilepsi han har och nu får Churchill räkna med att medicinera resten av sitt liv. Happy Feet hoppas att DiÖ kan bidra till det. Han mår bra och alla på Happy Feet är så glada å hans vägnar. Bifogar en länk med Churchill där man också tackar oss, Djurskydd i Östeuropa/Baltic Animal Care för vår hjälp.

<https://www.facebook.com/linksmosiospedutes/photos/a.10152538822293231/10158641276523231/>

Även andra hundar som Grant och Nojus mfl har kunnat behandlas för diverse åkommor.

Grant

Nojus

Nojus har haft/har problem med sin mage och tarmar och har behandlats under lång tid. Man hoppas nu att det värsta är över men osäkerheten är stor. En annan hund, Lota, en belgisk vallhundsblandning, har stora problem med sina ben. Hon har troligen stått bunden hela sitt liv. Därför har hennes rörelsemönster blivit stort. Hon behöver mycket vård och träning. Här är hon.

[Puppies | Merry Feet, PI - Lota \(linksmosiospedutes.lt\)](#)

Klientas	Data	Δ	Likutis	Suma
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.06.02		72,20	72,20
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.06.04		44,00	44,00
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.06.10		18,00	18,00
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.06.18		25,90	25,90
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.06.21		14,00	14,00
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.06.29		116,04	116,04
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.07.02		96,00	96,00
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.07.09		28,00	28,00
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.07.13		14,00	14,00
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.07.16		14,00	14,00
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.07.20		27,85	27,85
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.08.11		14,00	14,00
VŠĮ "Linksmosios Pėdūtės"	2021.09.02		26,00	26,00
			1024,44	1024,44

Prekė/paslauga	Kiekis	Kaina	Suma	Gyvnas
Gydytojo konsultacija	1,000	16,0000	16,00	Grantas Nosis
Kraujo morfologinis tyrimas (Mindrey)	1,000	12,0000	12,00	Grantas Nosis
Intraveninio kateterio įvedimas	1,000	5,0000	5,00	Grantas Nosis
IDEXX Catalyst Chem 10 (biocheminis kraujo tyrimas)	1,000	27,0000	27,00	Grantas Nosis
Tepinėlis	2,000	5,0000	10,00	Grantas Nosis
ENROXIL 50mg/ml, injekcinis tirpalas	2,400	0,5000	1,20	Grantas Nosis
Injekcija i/m	1,000	1,0000	1,00	Grantas Nosis

Vi har fått kopior på samtliga fakturor. Här är ett exempel (en av 21 st).

Hundhemmets stora problem f n är att man behöver bygga ut sitt shelter med fler inomhusboxar/rum. Idag måste man placera ett flertal hundar i boxar utomhus. Visserligen försöker man att välja ut hundar som är vana att bo utomhus, men man vill förstås ha alla inomhus till vintern. Men därtill behövs det mycket pengar. Man har insamlingskampanjer men man är långtifrån i mål.

Litauen - Kastreringsprojekt – Radiviliskis

Våra samarbetspersoner Liisa och Zivile genomförde den 30-31 oktober ett nytt kastreringsprojekt i Litauen, denna gång i Radiviliskis. Det delfinansieras av DiÖ. På grund av ett covidfall i gruppen fick man byta plats från tidigare avtalat. Även i Radiviliskis var intresset stort och man hade drygt 100 anmälda hundar och katter i förväg. Man steriliserade 53 honkatter och 23 hankatter, 17 tikar och 7 hannar. Den här gången hade man anlitat nya veterinärer och assistenter. Man arbetade intensivt de två dagarna och allt fungerade över förväntan. Man var mycket nöjd med resultatet. De välkomnades tillbaka i vår. Några bilder nedan.

Ett glatt gäng efter ett väl genomfört kastreringsprojekt – Zivile längst till höger.

Rumänien – Asociatia Save Our Paws

Eva-Christine Bergström, sekreterare i DiÖ, besökte i september Rumänien i sällskap med två medlemmar i Hundprojekt i Save A Life. Målet för besöket var veterinär Emma Stratulat och hennes verksamhet som rescuer i Lasi i nordöstra Rumänien. Emma och hennes man Adrian driver där en veterinärklinik Eris Vet. Emma är i högsta grad rescuer. Under vårt besök ringde telefonen i ett. Det var personer som hade sett hundar fara illa och ville att Emma skulle komma och hämta upp dem – vilket hon också gjorde. En gång hjälpte vi till med att fånga in en tik med tre valpar, en annan gång fick vi lämna middagsbordet en sen kväll och hämta upp en stackars krake ute i skogen. I det senare fallet var det för sent. Hunden dog under natten men fick i alla fall några timmar med vänliga händer och en varm och skön hundsäng.

Stackars Emma. Hon blir alltid så ledsen när hon är tvungen att konstatera att livet inte går att rädda. Här skulle vi kunna visa många bilder med hundar och katter som Emma har räddat – överkörda, misshandlade, utkastade etc. I flera fall skulle nog många säga att det vore lika bra om hunden/katten fick somna in. Men Emma vill ge all djur en chans. Men ibland går det förstås inte.

I skrivande stund har Emma räddat en ny liten tik med valpar. Påträffades vid väggkanten av en kvinna som förstås ringde Emma. Där hade de inte överlevt så länge. Tiken var skadad och har skickats till Bukarest för operation. Valparna togs om hand av den kvinna som ringde Emma. Hon kunde inte ta tiken själv eftersom den måste opereras och det hade hon inte råd med. En vanlig dag i Emmas liv!

För övrigt hjälpte vi till med att städa i de mini-shelter Emma har för hundar och katter. Vi bistod när alla valpar (och de var många) skulle vaccineras, vi hjälpte till med viss rehabilitering av opererade hundar. Två hundar behövde lära sig att gå igen efter operationen.

Här ska vi lära oss att använda bakbenen igen.

Valpar efter kastrering

Dags för vaccinering!

Det har börjat gå upp för allmänheten fördelen med kastrering. Fler och fler kommer till kliniken med sina djur. I många fall är det äldre människor som helt enkelt inte har råd att betala för kastreringen – även om den är betydligt billigare än i Sverige. Ibland har hon kastrerat i smyg på kliniken men det håller förstås inte i det långa loppet. Styrelsen i DiÖ har därför beslutat att bidra med 10 000 kr för kastrering av ca 20 hundar och katter med fattiga ägare. Emma blev så tacksam för det är alltid svårt för henne att behöva avvisa dessa fall.

Vi besökte två kommunala shelter under besöket – Miroslava och Tomesti

Miroslava

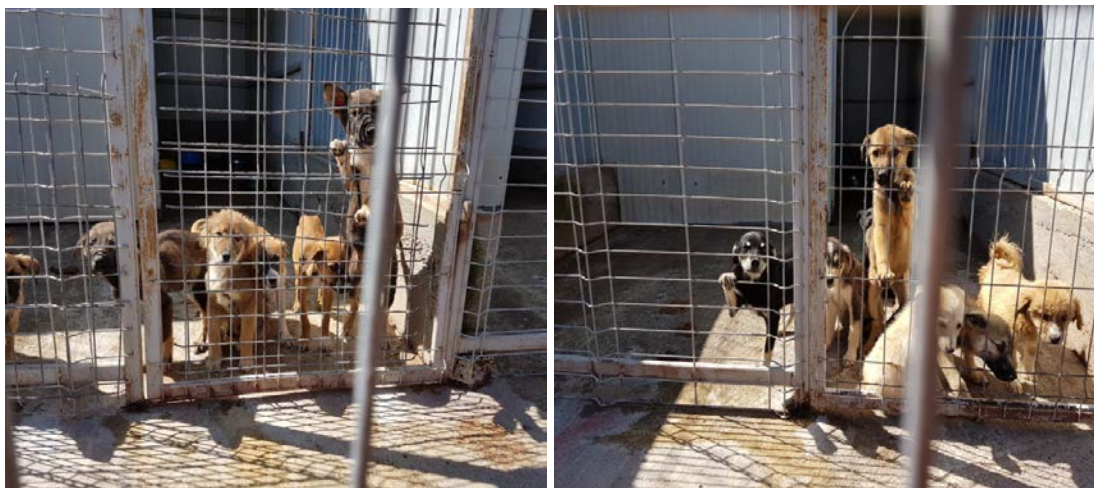

Tomesti

Tomesti

Massor med valpar i Miroslava....

I Tomesti fanns det ca 1000 hundar! Emma var tidigare veterinär i Miroslava men fick inte sitt förordnande förlängt. Hon ställde för höga krav på administreringen och det gillade inte herrarna i kommunen. Emma besöker dock fortfarande hägnet med jämna mellanrum och plockar ut valpar samt hundar som ser ut att må riktigt, riktigt dåligt. Hon har lyckats få många hundar från Miroslava adopterade till Frankrike, Tyskland och England. Under pandemin har adoptionsverksamheten tyvärr inte varit så aktiv. Men nu börjar det röra på sig igen.

DiÖ har under åren sponsrat Emmas ideella förening Save Our Paws på olika sätt. En medlem i föreningen har till exempel sponsrat ett projekt med kastreringar av 50 katter. Vi har också bidragit till inköp av en kuvös, som Emma är väldigt tacksam för. Den används flitigt. Många av de valpar som Emma tar in behöver tillbringa tid i kuvösen.

Emma har en dröm! Med tanke på förhållandena i de kommunala hägnen är det Emmas dröm att kunna etablera ett eget hägn där hon kan erbjuda räddade hundar god vård och omvårdnad i väntan på (förhoppningsvis) adoption. För närvarande har hon ca 50 hundar hemma i och kring huset. Det tär på familjelivet. Att kunna flytta över hundarna till ett välordnat hägn skulle vara en stor lättnad. Med banklån och donationer hoppas Emma att det ska lösa sig. En tomt är hursomhelst införskaffad.

Så här kan det fortfarande se ut på rumänska landsbygden

Riga, Lettland

Djurhemmet Lābas Mājas (The Good Home) i Riga, som vi tack vare er faddrar och medlemmar kan stödja ekonomiskt, fortsätter med sitt viktiga arbete. Det är ett välorganiserat och modernt djurhem, med engagerade medarbetare som hjälps åt att hitta nya hem till de omhändertagna djuren.

I slutet av sommaren lättade Covid 19–pandemin i Lettland och våra lettiska vänner kunde återuppta volontärverksamheten på djurhemmet. Man arbetade bland annat med ett socialiseringsprojekt där nya volontärer kom för att umgås och leka med djuren, så att de skulle vänja sig vid människor och bli lättare att hitta nya hem till, framför allt fanns det ett sådant behov vad gäller kattungarna.

Men nu under hösten har situationen tyvärr hunnit vända och Lettland har blivit det europeiska land som är hårdast drabbat av corona-viruset. Det bor cirka två miljoner människor i landet och bara knappt hälften av dem har vaccinerats med två sprutor corona-vaccin. Totalt har nästan 200 000 personer varit dokumenterat smittade och nästan 3 000 personer har dött av viruset.

Eftersom landet har haft hårda restriktioner den senaste månaden, med bland annat utgångsförbud mellan klockan 20.00 och 05.00, har djurhemmet tvingats ställa in alla utåtriktade aktiviteter och gruppbesök, från till exempel skolklasser och olika företag. Färre besök på djurhemmet har också lett till minskade donationer. Men en positiv nyhet är att samtliga anställda på djurhemmet har hållit sig friska och kan fortsätta att ta väl hand om djuren även nu under pandemin.

Här är lite ny statistik:

Under de fyra månaderna mellan juli och oktober har djurhemmet tagit emot 47 hundar och 85 katter och en stor del av dem har redan fått nya hem i bra familjer och kunnat lämna djurhemmet. Innan djuren lämnas över ser djurhemmet till att de är steriliserade, vaccinerade, ID-märkta med mikrochips och att de nya ägarna (av hundarna) blir registrerade i en statlig databas.

Astrida och hennes vänner på Lābas Mājas hälsar så mycket och tackar för all hjälp som ni ger till dem! Glöm inte att ni alltid kan gå in på deras hemsida, med adress patversme.lv, där finns många bilder att titta på och man kan även ta en liten rundtur inne i djurhemmet.

Vår kontakt på Lābas Mājas, Astrida Karklina, med Pegasus, en av djurhemmets omhändertagna hundar.

Innan djuren placeras ut i nya familjer behöver de socialiseras, som här katten Holden, en viktig uppgift för volontärerna.

Många nya familjer kommer till Låbas Måjas för att adoptera ett djur, här den lilla hunden Bricis.

På en egen avdelning bor katterna och de har tillgång till både uteplatser och egna utrymmen för att kunna dra sig undan.

Montenegro

Buba som är vår kontaktperson i Montenegro skriver följande;

Kära vänner,

Det är alltid en stor glädje och ära att skriva till er och passa på att tacka er för er ovärderliga hjälp, förståelse och förtroende. Det kanske verkar att jag överdriver, men er hjälp gör verkligen skillnad i vårt lilla samhälle.

Ert projekt för sterilisering av gatuhundar och katter i vår stad har ett välförtjänt rykte att vara det mest framgångsrika och mest produktiva.

Jag informerar allmänheten regelbundet om ert engagemang.

På samma sätt har ni lyckats öka människornas medvetenhet om vikten av sterilisering. Ni har redan lämnat ett djupt avtryck i vårt samhälle. För ett par år sedan var sterilisering ett främmande begrepp. Jag överdriver inte när jag säger att er hjälp har bidragit till utvecklingen av vårt samhälle.

Den här gången kommer jag att presentera några av de fallen som vi får kämpa med varje dag.

Jag är bara en av många volontärer, det är alltid vår gemensamma insats som räddar djuren. Ingen av oss kan göra det ensam. Lagarbete är nödvändigt och detta är det enda sättet att uppnå det positiva resultatet.

Pärla. En ung tik, lämnad av någon mitt i stan. Hon fann en fristad i ett makedonskt bostadsområde, där några kvinnor matade henne. Sedan försvann hon och efter tio dagar dök hon upp igen, med en avskuren nacke. Hemskt att se och smärtsamt och traumatiskt för henne.

Vi tror att någon lagt ett rep runt hennes hals och att hon varit bunden. Vi reagerade snabbt. Veterinären opererade, hon fick bo hos volontären Margarita Kovač Freni i några veckor, innan såret läkte. När hon återhämtade sig, steriliserades hon genom ert projekt och adopterades av ett par i byn Sutomore, ca 1 mil utanför stan. Ägarna är underbara, Pärla är väl omhändertagen och älskad. Det är vi alla glada för. ❤️

Marley, en liten valp, lämnades med sin bror bredvid en soptunna i Old Bar. Una Watts som driver ett litet privat shelter tog hand om honom tills man har hittat ett hem till honom. Volontären Radica i Sutomore tog hand om Marleys bror, tills han blev adopterad i Bar. Båda är nu stora och glada hundar.

Srećko, en liten valp lämnades i en kartong vid en djuraffär. Det var svårt att hitta ett pensionat åt honom eftersom ingen ville ta emot en ovaccinerad valp. Vi gjorde ett provisorisk skydd till honom och besökte honom tre gånger om dagen, på natten blev han inlåst i ett litet utrymme för att ingen skulle skada honom. Efter full vaccinering adopterades han av en familj i Podgorica, ca 5 mil från vår lilla stad. Han bor hos en barnfamilj som älskar honom otroligt mycket. ❤️

Sparta, ett sorgligt öde. Vi fick information om att en tik av rasen Husky ligger på en soptipp. Tiken var väldigt sjuk, vi tog den till veterinären, tester visade ett framskridet stadium av Leishmania, en obotlig sjukdom som sprids av sandmyggor. Veterinären tyckte vi borde avliva henne men vi ville försöka rädda henne. Vi hyrde en trädgård vid ett tomt hus och behandlade henne i 3 månader. Hon blev stundtals bättre, men tyvärr, trots all ansträngning och vård dog Sparta. Vi grät över hennes öde - hon hade varit en liten valp, älskad och lekfull, och ägaren lät henne nå det stadium av sjukdomen, sen slängde hen henne som ett gammalt skräp. Hemskt. 😞

Mr Charlie, dök upp i närheten av Green Market. Tydligt lämnades han av en man från en annan stad. En stark och dominerande hund men också en god och tillgiven själ. Vi vaccinerade och kastrerade honom genom ert program. Efter en hektisk tid adopterades han av en tjej från Bar som bor i Italien. Så nu är Charlie italienare. ❤️

Lea. Mamma Lea med sina valpar togs av någon och placerades i en övergiven bil nära brandstationen. Vi antar att romerna gjorde det. Lea var en omtänksam mamma och vi matade henne och sökte fosterhem för henne och hennes barn. Tyvärr har några bebisar försvunnit, men några har adopterats. Lea steriliserades genom ert program och adopterades i utkanten av staden. Vi träffar henne ibland när hon promenerar med sin ägare. Hon fann äntligen sin lycka. ❤️

Bady, en mild pojke, blyg och osäker. Vi såg direkt att han inte kunde överleva på gatan. Vintern började, han hostade, vi behandlade honom i ett improviserat skydd och letade intensivt efter ett hem. Han hade tur. Se honom njuta i sitt nya hem ❤️

Luna, var en liten valp som lämnades vid boulevarden med sin lillasyster. Båda hade parvo, en virussjukdom som ofta leder till döden, speciellt hos valpar. Hennes lillasyster dog, Luna klarade sig - hon var ett riktigt litet mirakel. Vi satte henne i ett provisoriskt skydd. När hon var ett halvår gammal steriliserade och vaccinerade vi henne. Tyvärr hittade vi ingen som ville adoptera henne, så Luna stannade på gatan med de andra vännerna. Hon brukade jaga bilarna och en dag körde någon på henne. Hon opererades, vi kunde betala räkningen tack vare donationer från goda människor. Och återigen ville ingen ta med henne hem. Hon fördes tillbaka till sin bekanta plats. En vacker tik. Tyvärr försvann hon plötsligt. Vi fick aldrig reda på vad som hände henne. 😞

Luna

Nero, gullpojken som jag är särskilt fäst vid. Jag hittade honom på stranden, rädd för människor och bilar. Jag hörde att en rysk familj lämnade honom. Vi blev genast kära i varandra. Han hade öroninflammation, vi matade och vaccinerade honom. Sedan kastrerades han. Han följde efter mig. En dag hittade vi honom medvetstlös med ett sår i nedre delen av magen. Vi tog honom till kliniken - det var en svår infektion och veterinären tror att han antingen blivit biten av en orm eller en skorpion. För att bli helt återställd placerade vi honom på ett pensionat. Alla kostnader betalades av frivilliga och givare. Nero har återhämtat sig fint, och idag är han Berlinbo som trivs, är älskad och nöjd. ❤️

Nero i sitt nya hem i Berlin

Goldie - Sent på natten fick vi besked om att en bil träffat hunden nära tinningen och att den låg täckt av blod. Vi åkte direkt. Han hade ont, var i chock och var rädd. Vi ringde veterinären som kom och öppnade kliniken. Han fick medicinsk hjälp och placerades på ett pensionat. Det tog tid för honom att återhämta sig, men till slut kastrerades han och adopterades i Tyskland. ❤️

Lusy, det var fem år sedan. Hennes födelse började på en gata i stadens centrum. En förtvivlad tik sprang mellan bilarna och valpar föll ur hennes mage. Vi sprang efter henne och hämtade valparna. Några var dödfödda. Det var väldigt svårt för oss att fånga henne och placera henne med valparna som fortfarande levde, på ett pensionat. Med tiden blev hon tam, efter två månader steriliserades hon. Hon och hennes valpar har adopterats. Milena Zoranović engagerade sig i fosterhem. ❤️

Rina. Det var sex år sedan och min första räddning. När jag kom hem på natten hörde jag någon gnälla i närheten. Jag gick fram och såg henne. Hon darrade, det rann blod från hennes nos och hennes bakben var orörliga. Veterinären öppnade kliniken. Det visade sig att hennes ena ben var brutet och hon var tvungen att opereras. En metallstång sattes i, den togs bort efter två månader. Det andra benet var sårigt. Veterinären trodde att någon hade kört över Rina med sin bil. Jag minns att operationen kostade 150 € plus pensionatet där hon var inkvarterad. Det är mycket pengar för mig, men med hjälp av donatorer lyckades jag betala allt. Hon återhämtade sig sakta och fint. Efter den andra operationen steriliserades hon och efter två månader adopterades hon. Ni kan se hur fint det ser ut nu. Från en blodig själ till en lycklig och levande varelse. ❤️

Wolf. Jag hittade honom framför varuhuset. Han låg orörlig, utmattad med slutna ögon, som om han inte levde. Vi tog honom till veterinären. Blodproverna var fruktansvärt dåliga. Ingen vet vad som hänt med honom och vem som kastade ut honom på gatan. Vi slogs som lejon för hans liv. Det varade i dagar. Han verkade dock ha bestämt sig för att lämna denna värld där han bara plågades. Så var det. 😞

Savannah. En underbar älskling, tam och god. Hon dök upp på stranden med blodsprängda öron. Vi matade henne och tog henne till veterinären. Tester visade att hon led av Leishmania. Vi började genast behandling, köpte Milteforan och satte henne på ett pensionat. Vi var nöjda med hur hon återhämtade sig. Efter några månader blev hon lyckligt adopterad. Från en smutsig och kall gata till en varm och mjuk säng, i sin ägares famn. ❤️

Angelo. Det här är en tuff kamp som vi alla har varit inblandade i. En man, som även var en hundutställningsdomare, sköt valpen med ett hagelgevär, bara för att den skällde. Hundägaren tog hunden och kastade den nerför klippan mot havet inte långt från Bar. Gud själv sände några människor för att informera oss. Volontärer hittade honom och förde honom till kliniken. Hans ben var fulla av hagel. Veterinären gjorde vad hon kunde och sa att hon skulle behöva amputera två ben, diagonalt. Vi kontaktade volontärer från Slovenien och han togs dit. Benen amputerades och han har nu proteser. Jag vet inte om han har blivit adopterad. Vi stämde domaren som sköt honom och efter rättstvisten dömdes han till två års villkorligt fängelse. ❤️

Mamma Kala och hennes dotter Kalina. Jag hittade dem en natt i parken. Mamman vara knuten med snöre till ett paket med 11 valpar. Som hon såg ut tror vi att hon hade en ägare. En bra och omtänksam mamma som direkt förstod att vi skulle hjälpa henne. Vi satte dem i en övergiven byggnad, matade och vaccinerade dem och sökte under tiden nya hem. En del adopterades, några försvann... Jag valde att presentera Kalina för er, för hon var den lyckligaste. Kalina bor nu i ert vackra land, adopterad av den Fantastiska Människan Lena Ö. Vi är henne oerhört tacksamma. Tack till alla som deltog i hennes räddning. Mamma Kala blev också adopterad av en bra familj i vår stad. Båda steriliserades som en del av ert steriliseringsprojekt. Tack. ❤️

Det finns många andra djur som vi har hjälpt. Det skulle bli för mycket att skriva om alla. Men viktigast av allt, alla fick hjälp och kärlek. ❤️🙏🍀🐾

Kära vänner, det här är bara några älsklingar som vi kunde hjälpa. Det är väldigt svårt att jobba när man bara har dyra privata pensionat tillgängliga. Veterinärkostnaderna är också höga. Ändå klarar vi oss på något sätt och jag vill tacka er för all hjälp från era medlemmar. Tack också för pengarna ni gav i vintras till mat till gatuhundar och katter. Det är ett nöje för mig att vara er koordinator. Jag önskar er all lycka. ❤️🙏🍀🐾🐾🐾🐾🐾🐾🐾 / Buba

Önskar er alla en God Jul & Gott Nytt År!

Monica Ohlsson

Ordförande Djurskydd i Östeuropa

Erik Dahlbergsgatan 49

115 57 Stockholm

Tel: 0733-573 165

Pg: 10 04 56 – 3

Swish – 123 182 3806

E-post: monica@djurskyddiost.se